

Nr 1 2017 Årg 27

S:t Olof

Medlemsblad för Torshälla hembygds-
förening S:t Olofs Gille

Foto: Hans Eriksson

Torshälla jubileumsdräkt

Mer information om jubileumsdagen på sidan 6

Åldermannen har ordet

700 år det är en anseelig ålder på vårt Torshälla och under år 2017 ska vi fira hela året med start den 24 februari!

Sankt Olofs Gille har sitt program tämligen klart för år 2017. Vi inleder firande i samband med konstrundan på påskafton den 16 april. Då invigs Gillets utställning om Torshälla från år 1317 till 1950-talet, den kommer att finnas i vår tidigare "loppisbod". Utställningen heter *Livet genom 7 sekler*. Det kommer att finnas en "staketutställning" med ett antal fotovepor. Fotona är självklart motiv från Torshälla. Det kommer att vara en tavelutställning med enbart Torshällamotiv. Torshälladräkten, Jubileumsdräkten, kommer att visas upp. Sist, men kanske inte minst, kommer den nya upplagan av Torshälla ABC att finnas tillgänglig. Den kommer att delas ut gratis till alla medlemmar så välkommen in och hämta din bok. Ni förstår själva att ett besök på Bergströmska gården under Konstrundan är ett måste, välkommen!

700 år är en nästan oändlig tid. Om man jämför hur vi levde när vi själva var barn med hur dagens barn har det så är förändringen stor. Mobiltelefoner, TV, datorer, kaffebyggare m m var ord som knappt existerade under min barndom på 50-talet. Bil var inte var mans egendom och många hade inte toalett/badrum inomhus. För att få varmt i bostaden fick man elda i spis och kakelugn. Då är ju inte 50-talet ens hundra år tillbaka, bara 60, vad har då inte hänt på 700 år!

Man kan göra det enkelt för sig och säga att allt har förändrats på dessa 700 år. Bättre bostäder, hälsan är bättre, längre livslängd, möjlighet att se hela världen genom resor, vi kan få hela världen in i vårt vardagsrum genom TV, vi har en otrolig kunskap om det mesta och utvecklingen bara fortsätter.

Det finns också likheter mellan Torshällabor på 1300-talet och Torshällabor på 2000-talet. Det finns rika och fattiga, det finns sjuka och friska, det finns arbetsamma och lata, det finns lyckliga och olyckliga, det finns barn som far illa och barn som har det väldigt bra. Människor förälskar sig då som nu, man känner sorg, ilska och avund men också lycka och glädje. Vi känner nog också samma rädsla för krig och farsoter. Hjärta och hjärna fungerar ungefär på samma sätt nu som för 700 år sedan men i övrigt är allt förändrat till både det bättre och det sämre.

Trevligt jubileumsår!

Iha

Så minns jag affärslivet i Torshälla på 1930–40-talet

Fortsättning från förra numret av S:t Olof

Tar vi oss tillbaka till Brogatan och passerar bron, har vi Stadskällaren till vänster.

Stadskällaren. Foto: Almkvist & Cöster

Från tidigt 1800-tal, fram till 1913 då Torshälla stad köpte fastigheten, hade det till och från bedrivits källarrörelse i huset. På 1930–40-talet var det Constance Zeth, som idkade hotell och krogrörelse. I festsalen ordnades det ofta dans där inslaget av eskilstunabor var påtagligt.

Verandan på Stadskällaren omkr 1910
Foto: G Nyström

Att inta en god måltid på den utbyggda uteserveringen med utsikt över det brusande vattenfallet var också populärt.

Vid Stadskällaren låg busstationen med kiosk. Kiosken innehades under många år av Erik Lindström.

På Brogatan 20, byggdes på 1940-talet det så kallade Stockholmshuset, som inrymde både bostäder och affärer. Tyvärr har jag glömt några av dem som hade etablerat sig i huset. Jag minns Gunnar Fernstens Manufaktur, en herreklipping, en radioaffär, ett konditori som var en filial till Willfors i Eskilstuna, Valles konditori, som 1957 övertogs av Konditori Amarant.

Vid Brogatan mot Holmberget fanns en taxistation inrymt i en mindre byggnad och några parkeringsplatser för taxibilarna.

Vid Brogatan mot Holmberget låg också Elektriska Bageriet. Ibland fick jag komma och skrapa bakplåtar, ett enformigt arbete, men man fick i alla fall en slant för besväret. Bagarmästaren hette Gunnar Lindström. Bageriet var känt för sina billiga och goda rågsiktakakor.

I hörnet Brogatan – Eskilstunavägen ligger det så kallade Holmbergspalatset. Det byggdes i början av 1940-talet och inrymmer både affärer och bostäder. Med

ingång från Brogatan hade Sörmlands Andelsslakteriförening en charkuteri-butik.

Där fanns också Bäckstrands Foto. Harald Bäckstrand öppnade affären och ateljén 1943. Han var stadens enda yrkesfotograf. Många porträtt, bröllopsfoton och gruppbilder, finns bevarade, liksom många av de stadsbilder han tog. Dessa bilder är för släkt- och hembygdsforskaren en guldgruva. Kan nämna att jag vid några tillfällen hjälpte Ruth i ateljén när Harald var inkallad till militärtjänst. Kameror och övrig ateljéutrustning donerades av Harald Bäckstrands döttrar till Ebelingmuseet. Även det stora bildarkivet har efter flera turer överlämnats till Ebelingmuseet där samlingarna disponerar en egen avdelning. En grupp intresserade personer med Leif Persson i spetsen skannar av, sorterar, dokumenterar och arkiverar den omfattande bildskatten.

Vid den öppna plats, som sedan skulle bli Östra torget låg gård Öster 116 A, där kommunalkontoret har sina lokaler i dag.

Öster 116 A

Huset ägdes av min morfar och mormor till 1935 då min morfar dog. Många gånger besökte jag dem. Mormor hade alltid en karamellskål framme, som hon bjöd ur. Kom man mot kvällningen satt de ofta och ”kurade skymning”, en vana från den tid de hade fotogenlampor. Dessa tändes inte förrän det blev mörkt och kvällsbestyren kunde börja.

På bottenvåningen fanns en speceriaffär, som fram till mitten av 1940-talet innehades av Carl Bohm. Han var en mycket gemytlig person som jag gärna hjälpte. På den tiden handlade många på bok, varorna betalades per månad. Till dem fick jag gå med varor de hade beställt, ibland fick man en slant för besväret. Att skära rent ostarna var ett bra jobb, trots lite mögel på de bortskurna skivorna smakade det bra. Jag var ofta hos Calle Bohm och hjälpte honom i affären. Jag kom väldigt bra överens med Calle, som var ungdomlig till sinnet.

Vid Levins gränd, där systembolaget har sina lokaler i dag låg fru Björnlunds mjölkaffär. Hon var snäll och gästvänlig, som vi, ett gäng grabbar gjorde väldigt ledsen en gång. Erik Zacke Enlund, som var hennes fosterson, hade fyllt år.

Vi uppvaktade Zacke med en sopskyffel som han skulle använda som sked, med hänsyftning på att han var så stor i mun. Zacks mor tog illa vid sig, hon trodde att vi klagade på att hon hade ostädat. Mjölkaffären övertogs av Svea Östberg, som drev den under många år.

Där Sommarrogatan, nuvarande Riktargatan, börjar låg August Ekmans affär. Det var en mindre livsmedelsaffär. Från Haga var det den närmaste affären, därför fick jag ofta cykla till den affären och köpa cigaretter åt min far. Det skulle vara "Bridge", som hade munstycke, och var de billigaste cigaretterna. Ekman hade tidigare haft speceriaffär och bageri i gården Öster 116 A

Det hände mycket under 1930–40-talen. Lågkonjunkturen med stor arbetslöshet, som rådde i början av 1930-talet förbyttes till full sysselsättning på 40-talet. Det berodde inte minst på att Sverige förskonades från att bli indraget i andra världskriget. På 1940-talet började för Torshällas del det uppsving, som under flera årtionden kom att prägla staden.

Bernt Pettersson

Teater i Torshälla kyrka!

Söndagen den 9 april kl 16.00 framförs

Torshälla genom sekler

Teatern framförs av medlemmar i nätverket

"Gamla Torshälla"

Varmt välkomna till kyrkan!

Vi kommer att få se mer av denna grupp under året!

Gamla Torshälla är ett nätverk där S:t Olofs Gille, Torshälla församling, IOGT-NTO, PRO, Torshälla Nyby historiska sällskap & Jubileumsutställningens Vänner, Butikerna på Storgatan 23 samt Rådhuscaféet ingår. Syftet med nätverket är i första hand samarbete runt Torshällas 700-årsjubileum.

Torshälla 700 år!

Den 24 februari firades Torshälla med pompa och ståt. Många hade samlats på Rådhusorget för att höra tal, kören Voice samt Rickard Söderberg. Vi fick också höra salut från Holmberget. Rickard Söderberg sjöng bl.a. Anthem ur Chess och senare, i kyrkan, Tonerna, Stad i ljus m.fl.. I kyrkan höll biskop Johan Dalman ett uppskattat tal till födelsedagsbarnet. Dagen till ära visades Torshälla Jubileumsdräkt.

Rickard Söderberg

*Biskop Johan Dalman
och kyrkoherde
Pernilla Parenmalm.
Till vänster i bilden syns
privilegiebrevet*

*Foto: Hans Eriksson,
Tryggve Lundh*

Omslagsbilden.

*Från vänster står: Janett Eriksson, Jeanette Persson, Inger Brokvist,
Elisabeth Johansson, Mikael Nyman, Kerstin Palmqvist och Christina Åslund*

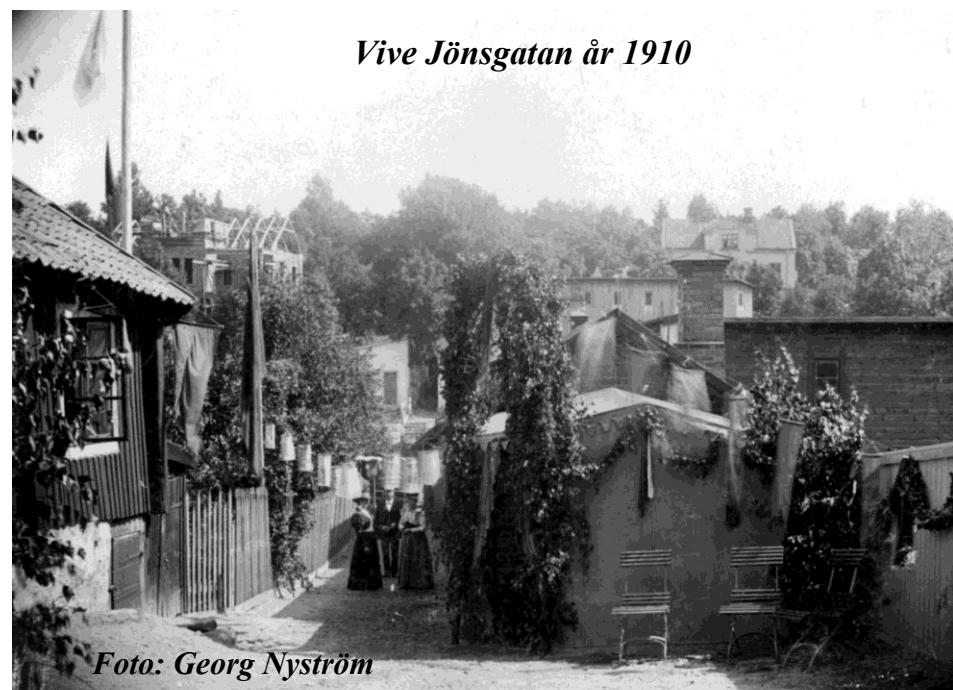
Ur vårt bildarkiv

*Avtäckning av minnesstenen på Holmberget år 1917
Foto: Georg Nyström*

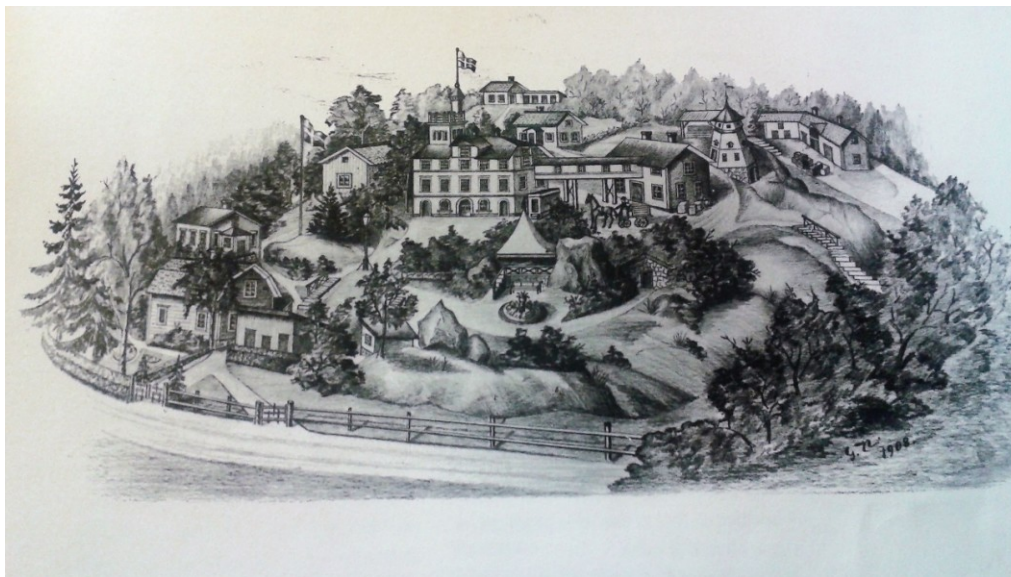
*Holmberget 1917: Blomstertåget vid huvudentrén
Foto: Georg Nyström*

Vive Jönsgatan år 1910

Foto: Georg Nyström

Ett berg och dess mångskiftande historia

Klockberget. Teckning av Georg Nyström 1908

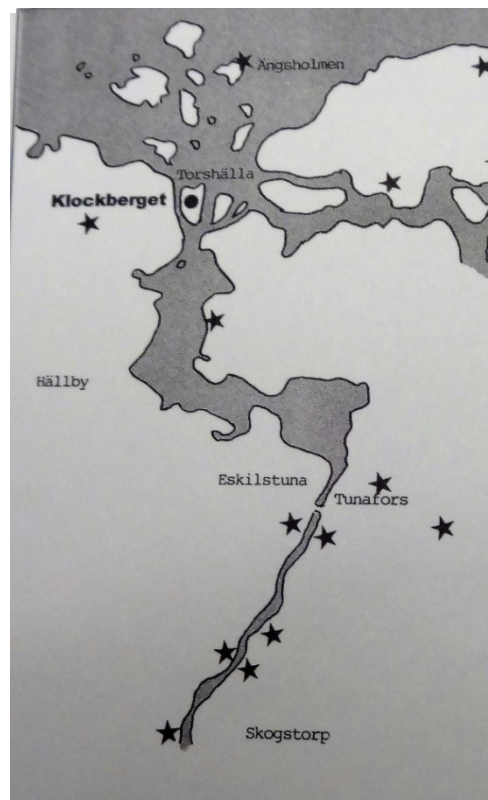
Artisten Georg Nyström satt i kyrktornet och ritade av "Klockbergsvärlden" som den då tedde sig.

Det var omkring Kristi födelse. Genom landhöjningen hade det hav som förut svallat över stora delar av norra Rekarnebygden krympt ihop så att det endast återstod en fjärd som norrifrån sträckte sig ned mot den plats där senare Fors kyrka skulle byggas.

Mitt i inloppet till denna havsarm låg som ett "lås" den ö, varav Klockberget utgjorde en del. Dess högsta punkt ligger nu 34 meter över havet, men vi denna tid skvalpade havet mot stranden ungefär där Rådhusorget idag är beläget. Strax öster därom fanns en mindre ö, där nu Östra torget och "Gunnla hållar" ligger. Tillsammans utgjorde dessa öar en

effektiv spärr. Ett par kilometer norrut fanns en annan ö, som senare fick namnet Ängsholmen, mitt i en sannskyldig arkipelag med ett tiotal öar. På denna hade man redan vid denna tid uppfört en försvarsanläggning, som troligen också fungerade som en kontrollpunkt för handeln till och från den rika och redan då betydelsefulla Rekarnebygden.

Som ett minne från denna tid ligger som ett pärlband ett flertal fornborgar ända ned till Skogstorp, söder om Eskilstuna. På några av dessa har de senaste åren utförts provundersökningar, och C 14-analyser bekräftar att flera av dem torde ha anlagts för omkring 2000 år sedan.

För ungefär 2000 år sedan sträckte sig en smal havsvik från det område där Torshälla nu är beläget ned till platsen för Fors kyrka där ån då mynnade ut. Stjärnorna markerar fornborgar.

Klockberget hade alltså ett utmärkt strategiskt läge, och det är inte helt uteslutet att också här funnits en fornborg. Några spår efter en sådan har emellertid inte kunnat iakttas, vilket kanske inte är så underligt med tanke på all aktivitet som funnits där de senaste hundra åren. Det vore emellertid underligt om man inte utnyttjat den högsta punkten i Torshällaområdet för

bevakning av inloppet. Mycket troligt är att man där haft en vårdkase och en kontinuerlig bevakningsstyrka, och att det även på "Gunnla hållar" funnits bevakning av något slag. Sondering visar att det i klippskrevorna på detta berg finns brandskador. I jorden på Klockberget har nyligen påträffats så kallad lerklining. Det är fråga om rester av lera som "klinats" på vägarna till enkla förhistoriska byggnader, vilka kanske utnyttjats av vaktmanskapet. Ofta brann husen ner, varför leran fick keramikliknande struktur och således bevarats till eftervärlden. Ibland kan man också se spår efter risflätningen.

Klockstapeln

De ovan skissade forntida förhållandena på Klockberget är än så länge bara teorier. Vad vi emellertid säkert vet är att det på berget en gång stått en klockstapel. Första gången namnet Klockberget nämns är på en karta från 1742. Av allt att döma restes stapeln när kyrkan nedanför berget byggdes på 1100-talet. Säkert fick den senare flera efterföljare ända till dess att tornet kom till på 1400-talet och klockorna hängdes upp i detta.

Sedan är det osäkert vad berget användes till. Kanske hade man anledning att i ofärdstider utnyttja den höga utsiktspunkten för spaningar runt om i bygderna under medeltiden och långt därefter. Visserligen fyllde Husbergsborgen på andra sidan ån en viktig funktion, men det berget är betydligt lägre än Klockberget, som troligen också då fick tjänstgöra som

observationsplats. Intressant i sammanhanget är att bara drygt ett par hundra meter väster om Klockberget har funnits ytterligare en medeltida befästning, intill Nybyån, där troligen också det äldsta Nybys herresäte legat på en tydlig terrass alldeles nedanför berget. Att även Holmberget under 1300-talet var befäst talar för att Torshälla ansågs viktigt att försvara.

På den nyssnämnda kartan finns tre torp markerade, av vilka man fortfarande kan se en del rester, dels väster om f.d. utställningsbyggnaden, dels norr om f.d. glashyttan. Det är tänkbart att de hörde till Nyby hemman, på vars mark för övrigt hela Torshälla stad blev anlagd.

Legendarisk nålmakare

Den förste kände som slog sig ned vid bergets fot var den nästan legendariske nålmakaren Frans Otto Nyström. Han hade 1854 av magistraten fått tillstånd att etablera sig i staden inom detta yrke. Han satte också igång sin verksamhet men tydligen blev stugan för trång. Han anför därför i en ansökan till stadsfullmäktige den 22 december 1865 att han med hänsyn till svårigheten att få en "nummertomt" i staden i stället borde beviljas mark vid Klockberget. Så blev också fallet och han slog sig ned och byggde en kombinerad bostad och verkstad, ungefär mitt emot där gamla skolan är belägen.

Där satt alltså mästare själv jämte familjemedlemmarna och pillade med

tillverkning av klockkedjor, knappnålar, metkrokar med mera. Efterfrågan var tydligen stor och snart nog var det dags att bygga nytt strax intill.

År 1874 kom Frans Otto på den geniale idén att också tillverka plåtaskar för emballage av olika slag och första kund blev Barnängens tekniska fabrik i Stockholm. Han skaffade specialmaskiner för ändamålet och snart kunde man spotta fram 6 000 burkar och askar om dagen och efterfrågan blev bara större.

År 1899 tog företaget det djärva språnget till själva bergets krön, där man byggde en ny fabrik på inte mindre än 100 kvadratmeter, vilken sedan kom att utvidgas i omgångar. Detta fick emellertid F O Nyström aldrig uppleva. Han dog den 29 mars 1896 och då hade han redan lämnat över ledningen till sonen Carl.

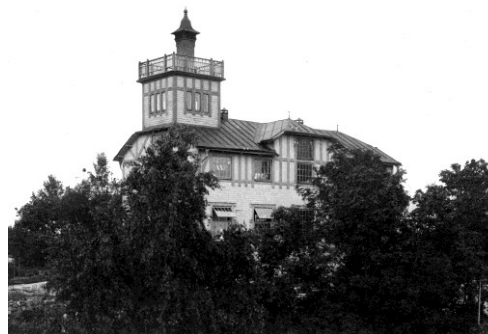
Efterhand växte det upp nästan ett helt samhälle med en mängd hus för olika ändamål både på berget och i en krans nedanför. En välkänd och aktad Torshällabo som hade sin bostad i den tidigare verkstadsbyggnaden, kallad Nybygget, var artisten och Holmbergets nydanare Georg Nyström, som också hade sin ateljé inrymd där.

Firmans sortiment utökades med bland annat fotogenlampor och den mycket omtalade, av Carl Nyström patenterade regnmätaren Pluvius. När bleckkärlsfabriken av utrymmesskäl 1964

lämnade berget och etablerade sig på Eklunda industriområde fanns det ett 40-tal anställda i företaget.

Utsiktstorn

Fabriken på berget utgjorde en markant profil, synlig långväga ifrån. Liksom i forna tider var man dock angelägen om att kunna se långt utöver nejden, men huvudsakligast för att beundra utsikten. För det ändamålet hade fabrikör Nyström byggt ett utsiktstorn ovanpå fabriken, vilket blev livligt frekventerat av många, däribland en hel del notabiliteter som till exempel konstnären Carl Larsson, filmskådespelaren Torsten Winge och den legendariska journalisten Barbro Alving i DN. Inte mindre än 1800 namn finns i den unika gästboken, som nu förvaltas av hembygdsföreningen S:t Olofs Gille.

Nyströms bleckkärlsfabrik med utsiktstornet

Vindkraft

En av anledningarna till att Klockberget lockade en del företagare var tydligen vindkraften. Vanligtvis brukade ju vinden användas för att driva kvarnar. Det behövdes inte i Torshälla där

vattenkraften utnyttjades för detta och för andra industriändamål.

Forsarna var emellertid maximalt utnyttjade och det var därför ett par industriidkare kom på idén att bygga "vindmotorer" på Klockberget. Den förste var tydligen instrumentmakaren G Blomqvist. Enligt en beskrivning från 1877 sägs att denne "har slipverk uppe på berget bakom kyrkan, hvilket drivs av vingar liksom en väderkvarn, sliphuset är på rullar". Han sägs ha haft adressen "Nybygget", vilket var namnet på F O Nyströms verkstad intill "Nygården", där nålmakaren hade sin bostad. Tänkbart är alltså att de båda samarbetade.

Det förbryllande är emellertid att fabrikören Karl Erik Andersson även kallad "Torshällakungen", tio år senare får tillstånd att uppföra en liknande anordning. På den nuvarande "kvarnen" ser man också mycket riktigt dennes initialer samt året 1887. Frågan är då om det ungefär samtidigt funnits två "vindmotorer", utformade som väderkvarnar?

Blomqvist hade två anställda och tillverkade penn- och fickknivar, kirurgiska instrumentknivar liksom "broderi-fruntimmerssaxar" och liknande. Karl Erik Anderssons produktion bestod bland annat av sågblad, rullharvar, ringvältar, kontorsstolar och kopiepressar. Det senare enligt eget patent. Så – nästan med en gång – tog industriepoken slut, och i början av

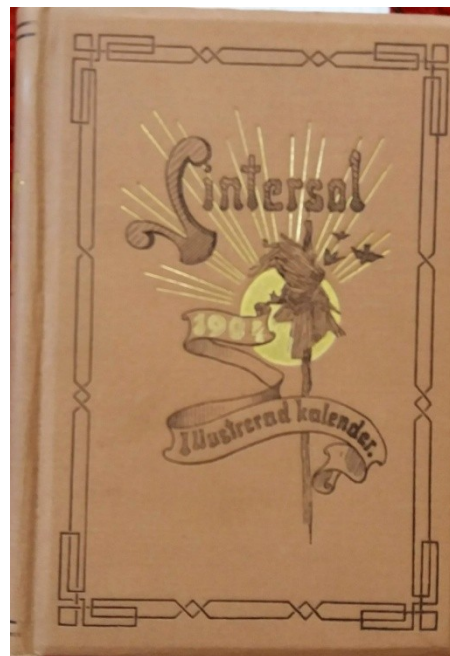
ETT BESÖK I VINTERSOL 1903

Den illustrerade kalendern Vintersol 1904 domineras av ett med elegans och humor skrivet resereportage av den på sin tid omåttligt populäre Nils Petter Ödman.

Besöket inleds lätt ironiskt med att Ödman beskriver att Torshälla varken önskade sig järnväg (den var Nyby Bruks angelägenhet) och inte heller någon Eskilstuna Nedre Kanal (1860).

Resereportaget andas att Torshälla bör vakna ur sin slummer och ängslighet och visa upp sig, vilja växa.

Det blir tyvärr inte bättre när det reströtta paret söker hotellrum och inser att hotellet på Storgatan enbart erbjuder – som är bokade – fyra rum. Men man finner plats på pensionat och kan äta abborre (om än liten) på Stadskällaren.

Petter "Pelle" Ödman var nationellt känd för spirituella föreläsningar om allt möjligt, kåserier och just resereportage. På jakt efter den äkta svenska småstaden har han länge hållit Torshälla för intressant. Och nu ankommer han, kanske i sommarsol, tillsammans med kamraten, den kameraförsedde patron Axelin, till Torshälla via en droska från Nyby järnvägsstation. Resenärerna åker förbi Eskilstuna. Den staden är alltför stor och modern. Syftet är att möta och skildra Torshälla och att fotografera vackra vykortsvyer.

NP Ödman
Foto: Axelin

"Torshällakungen" Karl Erik Andersson med familj framför den lilla stugan nedanför berget, i hörnet av Bruks gränd och Bergsgatan.

1970-talet låg Klockberget nästan öde och tomt. Borta var den vildvuxna fabriken med sitt sagotornlika krön och ryskinspirerande lökkupol och alla de många lustiga snickarglädjesinslagen, de många prydliga planteringarna, trapporna och terrasserna. Försvann gjorde också "Villa Berget" med dess många vinklar åt olika håll, "Nygården", "Nybygget" och de små verkstäderna längs vägen upp till berget. Bara det 1934 invigda vattentornet och "väderkvarnen" fanns kvar.

Alla spår borta

Det föreföll som om de styrande bemödat sig om att med frenesi sopa bort alla spår efter de företagsamma och idérika människor som här med stora ansträngningar försökte bygga upp en framtid för sig själva och till fromma för den lilla stad de verkade i. Man har verkligen lyckats! Knappast en sten till Husgrunderna är kvar och föga anar man

I sluttningarna spåren efter inbyggarnas odlarmöda.

Så var det ända till omkring 1990, då Åsa Brandt och hennes man Jan började intressera sig för det öde och outnyttjade vattentornet. Skulle det verkligen.....

Jo, efter ett stort, tidskrävande men inspirerande byggnadsarbete kunde Åsa 1991 tända ugnen till den tredje glashyttan under deras tre decennier långa verksamhet i staden.

Det har hänt mycket sedan dess och mycket mera är på gång. Men det är en annan historia.

Olle Lorin

Text och bilder är hämtade ur Olle Lorins skrift "Ett berg och dess mångskiftande historia"

Alla foton kommer från S:t Olofs Gilles arkiv.

Så går herrarna på upptäcktsfärd i staden och gör även en avstickare till Mälarbaden och Nyby Bruk. Den delen av reportaget/kåseriet ser väldigt ointresserad och pliktskyldig ut.

Deras uppskattning av staden växer under promenaden och de finner en fin småstad med parker (Holmberget) och fina byggnader. Ödman och Axelin noterar ett ovanligt, från Storgatan nivåhöjt, torg med Rådhus och polisstation och ett imponerande – så beskriver de saken – stort och massivt Folkets hus.

Torshällas imponerande Folkets Hus
Foto: Georg Nyström

De reser också i stadens historia och informerar bland annat om den ödesdigra branden. Egendomlig är för oss lokallistoriskt intresserade tystnaden om Bergströmska gården. Denna borgargård från 1750-talet nämns inte ens i passagen om stadsbranden 1798, där däremot givetvis Lill-Jans krog (Lilla Helvetet) beskrivs som prioriterad att rädda undan lågorna.

Däremot figurerar Kvarnen i reportaget och redogörs för tidig industri –

nuvarande Bleckkärlsfabrik med utsikt över staden – och andra näringar. Och det bor år 1903 hela 1808 invånare i staden. Detta är ju långt innan kommunreformen 1952, så Nybys och Mälarbadens invånare är inte inräknade. Ödman förfasas också över den tidigare krogtätheten (12 krogar) och gläds åt sedlighet och nykterhet.

Och åt religiositet, där den gamla vackra kyrkan med trappgavelstorn efter branden 1873 skildras såväl ut- som invändigt. Ödman avslutar att Torshälla börjat ruska på sig och att ett hotell av klass behövs. Jag kan bara instämna nu 2017, jubileumsåret av stadens 700-åriga privilegier.”Och när det vidare kommit så långt, att dess invånare icke blott älska industri och föreläsningar och nykterhet utan äfven hvarje söndag fylla de nya bänkarna i sin vackra, gamla kyrka – då skall jag ännu hjärtligare ropa: ”Lefve Torshälla!”

Vy med kyrkan från söder
Foto: Georg Nyström

Jag återkommer till Ödman och äldre, mer ryktbara stadsskildrare i mitt föredrag här i Torshälla den 27 maj.

Lefve Torshälla!

Tryggve Lundh

Historiska föredrag

Under år 2017 anordnas en serie Historiska föredrag på Biblioteket Kvarnen

Det första föredraget är den 5 april 2017 kl. 15.00

Författaren Anders Johansson berättar om sin senaste bok,

De glömda blockadbrytarna

”Arne Eriksen – norsk anti-nazist med rötter i Torshälla.”

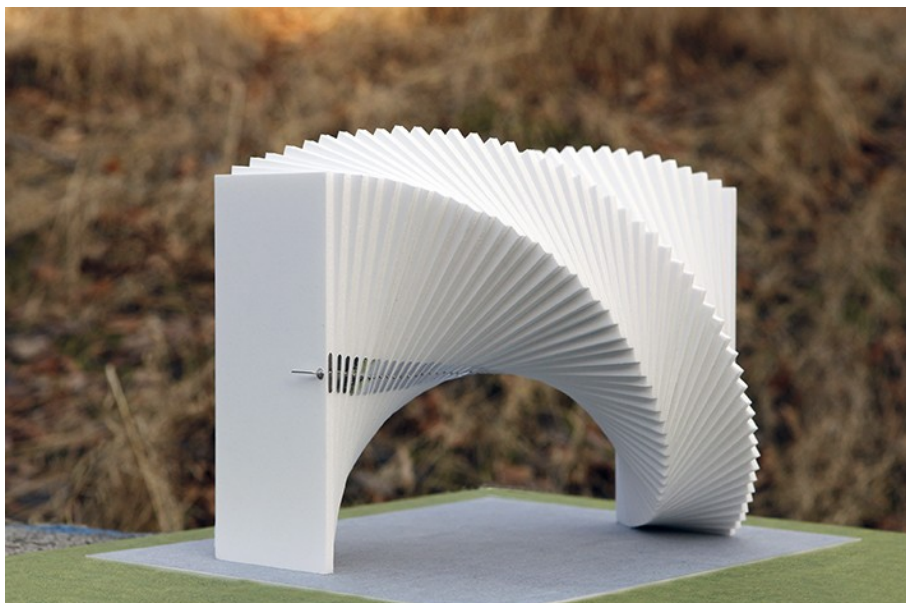
Arne Eriksen

Varmt Välkomna!

Kaffe finns att köpa

Samarrangemang mellan Biblioteket och S:t Olofs gille.

Kommande skulptur i Skulpturparken/Holmbergsparken

Här visas en modell av den nya skulpturen i skulpturparken. Den invigs under hösten 2017. Verket kommer att placeras utmed ån och är 2 meter hög.

Skulpturen heter *Legacy* och konstnären är Fredrik Norén. Han är också representerad på nya Stiga Sport Arena.

Enligt Fredrik Norén är formen på *Legacy* tydlig och stark och kan på håll avläsas som en helt abstrakt skulptur. Vid närmare granskning framträder attributen hos vanliga dörrar med handtag och fullt fungerande låskistor. Varje dörr svänger några grader, varpå skulpturen, efter 49 dörrar, har nått en rotation på 180 grader. Det är konstnärens förhoppning att verket upplevs som lekfullt och vackert i

förhållande till platsen. Norén hoppas samtidigt att tankarna kring Torshällas historia, nutid och framtid, uttrycks på ett värdigt sätt.

Foto: Ove Georgenson
Text: Janett Eriksson

Årsmöte den 13 mars 2017 kl. 18.30 i Kvarnen

Föredragshållare: Tryggve Lundh

Vi bjuder på kaffe och smörgås.

Dagordning:

1. Årsmötets öppnande
2. Mötets stadgeenliga utlysande
3. Godkännande av dagordningen
4. Parentation
5. Val av ordf. och sekr. för mötet
6. Val av två protokolljusterare tillika rösträknare
7. Verksamhetsberättelse för 2016
8. Ekonomisk berättelse
9. Revisorernas berättelse
10. Fastställande av balans- o resultaträkning
11. Ansvarsfrihet för styrelsen
12. Förslag till arbetsplan för 2017
13. Budget för 2017
14. Val av ålderman för 2017
15. Val av 3 ordinarie styrelseledamöter för 2 år
16. Val av 1 ordinarie suppleant för 2 år
17. Val av 2 revisorer och 1 ersättare för 1 år
18. Val av ombud till Södermanlands Hembygdsförbund
19. Val av 2 ledmöter till valberedningen
20. Fastställande av årsavgift 2018
21. Styrelsens förslag till stadgeändringar
22. Inkomna motioner och förslag
23. Övriga frågor
24. Avslutning

Välkommen!

Styrelsen

Konstrundan 2017

Påskafton den 15 april är du välkommen till Bergströmska gården. Då har vi öppet mellan kl 11.00 – 16.00 och visar

Tavlor med Torshällamotiv

Vår fina Jubileumsdräkt!

Vår utställning *"Livet genom sju sekler"* öppnar

Release för nya ABC

Staketutställning med gamla Torshällabilder

Korv med bröd finns att köpa.

VÄLKOMMEN

Arbetsdagar

Fr o m torsdagen den 2 februari har vi åter öppet mellan kl. 13.00 – 16.00.

Då är du välkommen till oss.

För eventuella visningar eller andra frågor kan du alltid kontakta oss via telefon eller mail.

Medlemstidningen S:t Olof utkommer med fyra nummer per år.

Torshälla Hembygdsförening S:t Olofs Gille

Styrelse:

Iha Frykman, ålderman	tel 35 81 39
Jan-Erik Kling, v. ålderman	tel 35 56 41
Karin Lindh, skrivare	tel 35 88 38
Janett Eriksson, v. skrivare	tel 35 52 95
Hans Eriksson, gärdeman	tel 35 52 95
Christina Åslund	tel 34 30 06
Torbjörn Axner	mobil 070-600 60 70

Suppleant:

Mikael Nyman	tel 35 84 81
Tryggve Lundh	tel 35 53 75

Museikommitté: Styrelsen.

Arkivkommitté: Iha Frykman	tel 35 81 39
-------------------------------	--------------

Trädgårdskommitté: Jan-Erik Kling	tel 35 56 41
--------------------------------------	--------------

Aktivitetskommitté: Christina Åslund	tel 34 30 06
---	--------------

Dataansvarig: Hans Eriksson	tel 35 52 95
--------------------------------	--------------

Bygdeband:
Karin Lindh

Redaktion S:t Olof:
Janett Eriksson

Bergströmska gården Hembygdsgård
Lilla gatan 12, TORSHÄLLA
Telefon 016-35 50 76

Medlemsavgift: 100:- enskild,
150:- familj Plusgiro: 26 81 47-6
Postadress: Torshälla Hembygdsförening
S:t Olofs Gille, c/o Iha Frykman
Tornsvängen 1, 644 31 TORSHÄLLA
E-postadress: info@sanktolofsgille.se
Hemsida: www.sanktolofsgille.se

B

Ur museisamlingarna

Carl Michael Bellman

Skulpturen föreställer skalden Carl Michael Bellman med en luta i sitt knä. Skulpturen ska påminna oss om Bellmans besök i Torshälla år 1773. Skulpturen är utförd i gips av Torshällas store gipsmakare John Arvid Hellkvist.

Skulpturen är skänkt av Jenny Leonardz från Gustavsberg vars morfar Carl Augård var en autodidakt fiolspelare och en duktig Bellmantolkare.

Janett Eriksson